

ISO-BRITANNIA

Maatalouskoulu, Myerscough

20.4.-4.5.2013

Keski-Pohjanmaan maaseutuopiston Perhon yksikön opettaja

Olin jo pitkään miettinyt työssäoppimisjakson toteuttamista joko Englannissa tai Hollannissa. Syyinä näiden kyseisten maiden valintaan oli heidän osittain erilainen tapa järjestää ammatillista koulutusta, sekä opiskelijan ohjauksen kehittyneet menetelmät.

Talvella tavatessani oppilaitoksen edustajia kerroin ajatuksestani viettää kaksi viikkoa työskennellen Collegessa, esitettyäni asiani tunsin saaneeni erittäin positiivisen vastaanoton. College on iso alueellinen ammatillisen koulutuksen tarjoaja, joka sijaitsee Manchesterista pohjoiseen Prestonissa. Oppilaitos tarjoaa runsaasti erilaisia koulutautumisvaihtoehtoja, niin perinteisille aloille kuin myös meille hieman oudommille koulutusaloille. Omasta koulutustarjonnastamme poiketen oppilaitoksella on tarjolla esimerkiksi ralliautoilua, golfkentän hoitoa ja pelaamista sekä jalkapalloilua.

Työpaikkani oli oppilaitos, eli markkinointitoiminta poikkeaa luonnollisesti täysin kaupallisesta yrityksestä. Tästä huolimatta oli luonnollisesti selvää, että oppilaitos teki markkinointityötä oppilassaannin turvaamiseksi. Pääasialliset toimintatavat eivät poikenneet mitenkään erityisen merkittävästi meillä käytettävistä, toki pieniä poikkeuksia oli huomattavissa.

Oppilaitoksen markkinointimenetelmiä:

- osallistuminen alan tapahtumiin, messuihin, näyttelyihin
- oppilaitos järjesti yleisölle avoimia tapahtumia
- nettisivut, Twitter ja muu some
- logon ja oppilaitoksen vihreän tunnusvärin käyttö hyvin laajasti
- laadukkuuden ja tyytyväisten opiskelijoiden esiin tuominen
- verkostoituminen
- oppilaitos osallistuu laajasti erilaiseen kilpailutoimintaan, hevosurheilu, ralliautoilu, kenttälajit, golf jne...

Työskentelin kaksi viikkoa kyseisen oppilaitoksen työssäoppimistiimissä. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että oppilaitos järjestää työssäoppimispohjaista koulutusta kaiken ikäisille opiskelijoille ja näiden opiskelijoiden ohjauksesta vastaavat oppilaitoksen palkkalistoilla olevat asessorit. Oma työtehtäväni oli toimia asessorien mukana normaaleissa opiskelijan ohjauksessa ja suoritusten dokumentointi prosesseissa.

majoittumisen kannalta hyvä kohde historiallinen kaupunki Lancaster. Kaupunki sijaitsee oppilaitoksen pohjoispuolella ja työmatkaa kertyi noin kaksikymmentä mailia. Työmatkan pituuden osalta sain oivan oppimiskokemuksen, eli matkan pituudella ei varsinaisesti ole merkitystä näillä isommilla kirkonkylillä, vaan matkaan käytettävällä ajalla. Käytännössä tarkoitan sitä, että omilla maaseutu- ja kaupunkialueillamme matkan pituus ratkaisee kuluvan ajan, mutta esimerkiksi Prestonin läheisyydessä matkaan kuluvan ajan määrittävät ne muut tuhannet samassa ruuhkassa seisovat autoilijat.

Muutoinkin koin, että mikäli vain on mahdollista, on suotavaa käyttää paikallistuntemusta majoituksen hankinnassa. Majoituksen varaaminen entuudestaan oudosta kaupungista voi aiheuttaa todellisen yllätyksen varattuun huoneistoon saavuttaessa. Huoneistosta saa

kyllä varsin hyvän kuvan netin välityksellä, mutta aina on riski siitä, että asunnon sijainti on täysin jotain muuta mitä on odottanut.

Työhöni kuului vieraila opiskelijoiden luona heidän työpaikoillaan, eli suurimman osan työajastani vietin muualla kuin oppilaitoksen tontilla. Liikkumiseen sekä vierailemiseen eri työpaikoilla minulla oli käytössäni vuokrattu auto ja samaa autoa käytin myös luonnollisesti kaikkeen muuhunkin liikkumiseen.

Tämä oli ensimmäinen kerta kun opettelin ajamaan autoa ”väärältä” puolelta ja täytyy todeta kokemuksen olleen erityisesti alkuvaiheessa erittäin mielenkiintoinen. Ensimmäisinä päivinä liikenne tuntui todella erikoiselta sekä suorastaan sekavalta, mutta parin päivän kuluttua ja alettuani ajamaan samaan suuntaan kuin muutkin tilanne kummasti selkiytyi. Kaikkinensa paikallisesta liikennekulttuurista täytyy todeta, että kohteliaisuus ja hyvä käytös myös liikennekulttuurissa oli vähintäänkin ihailtavaa. Kohteliaisuus ilmeni liikenteessä lähinnä siten, että vaikka suurempien kaupunkien ympäristössä liikenteen määrä tuntui maalaispojasta todella hurjalta, oli liikkuminen kuitenkin kaikkienensa sujuvaa.

Vieraillessani opiskelijoiden luona erilaisilla työpaikoilla oli saamani vastaanotto mielestäni erittäin miellyttävää ja kohteliasta. Esittelyjen jälkeen kerrottuani mistä olen kotoisin, oli havaittavissa aitoa uteliaisuutta ja keskustelut aaltoilivatkin usein aika pitkällekin pelkästään ammatillisista asioista. Keskusteluissa tuli ilmi, että yleinen tietämys ja tuntemus Suomesta ei ollut mitenkään erityisen korkealla tasolla, mikä on toisaalta vähintäänkin ymmärrettävää huomioon ottaen pohjoisen kansamme koko sekä sijainti.

Työskentelin myös oppilaitoksella ja siellä lähinnä minulle erittäin tutussa oppimisympäristössä, eli oppilaitoksen teknisellä osastolla. Opiskelijoiden koulupäivät alkoivat normaalisti yhdeksän jälkeen ja päättyivät neljän jälkeen. Päivien aikataulujen rytmitys poikkesi hieman siitä mihin olin tottunut, eli tunnit olivat hieman pidempiä kuin meillä ja taukojen rytmitys oli tästä johtuen myös erilaista.

Opiskelijoiden käytös oli pääsääntöisesti kohteliasta ja he olivat hyvin motivoituneita sekä opettajien tekemää työtä selkeästi arvostettiin. Siisteys ja järjestys olivat kaikin puolin erittäin hyvällä tasolla ja esimerkiksi jätteiden kierrättämistä varten oli käytössä asianmukaiset järjestelmät. Työturvallisuus sekä työsuojelu olivat erittäin korkealla tasolla, myös opiskelijoiden asenne työturvallisuuden osalta oli vähintäänkin kiitettävää.

Henkilökunta oli erittäin ystävällistä ja ”ulkopuolinenkin” huomioitiin keskustelutilanteissa. Työyhteisön yhteishenki vaikutti hyvältä ja muutoinkin tunnelma oli rennohko. Oppilaitoksella työskentelevien opettajien palkkataso ei ollut mitenkään erityisen korkea, mutta he kokivat tekevänsä arvokasta työtä.

Ruokatuntien aikana opettajat söivät pääsääntöisesti perinteiset kevyet voileipäeväät, mutta opiskelijoiden suhteen havaittavissa selkeää muutosta. Oppilaitoksella oli hyvä ruokala ja näytti siltä, että nuoret opiskelijat myös käyttivät tätä mahdollisuutta tehokkaasti hyväkseen.

Omalta kohdaltani voin todeta, että totuttautuminen paikalliseen ruokailukulttuuriin ottaa aikansa. Tukeva aamupala, kevyt voileipälounas ja myöhäinen raskas päivällinen on varmasti kyseiseen ruokailutapaan tottuneille se ainoa oikea tapa rytmittää ruokailunsa, mutta omalta kohdaltani totuttautuminen ottaa aikansa.

Elintarvikkeiden osalta voisi hintatason todeta olevan hyvin lähellä suomalaista. Tietysti saattaa olla niin, että eräät tuotteet ovat edullisempia, mutta vastaavasti joku toinen tuote on taas kalliimpi. Mikäli jotain eroavaisuutta haluaa löytää, se löytyy ravintoloista. Itselleni jäi mielikuva, että ruokailu hyvässä ravintolassa olisi ollut hieman edullisempaa kuin Suomessa, toki tarkka vertailu on kohtuullisen haasteellista.

Kokonaisuutena ajatellen koin tältä työssäoppimisjaksolta saamani annin erittäin hyväksi. Toki on niin, että kaksi viikkoa on todella lyhyt aika päästä sisälle työyhteisöön ja paikallisiin tapoihin, mutta omalla kohdallani tämä oli tällä kertaa hyvä ratkaisu.

Omalta kohdaltani koin Englannissa viettämäni ajan erittäin antoisaksi monella tapaa. Ensimmäinen mieleen nouseva asia on luonnollisesti kielitaidon kehittyminen, eli käytännössä kyse on siitä, että työskennellessäsi vieraalla kielellä olet ”pakotettu” käyttämään kyseisen maan kieltä. Vaikkakin vieraan kielen käyttöön liittyy tämä ”pakko” en kokenut sitä millään tapaa ahdistavaksi, vaan koin erittäin hyvänä oppimisprosessina. Ammatillisesti koin saaneeni erittäin hyvää antia jaksolta. Omassa työssäni toimin maatalousteknologian opetuksen ja työssäoppimisen parissa, näihin kumpaiseenkin tunsin saaneeni huomattavan määrän lisätietoa.

Suurin oppi ja anti tulivat varmastikin työssäoppimisen osalta. College käyttää ja on käyttänyt jo pitkään omassa koulutuksessaan, sekä opiskelijan ohjauksessa e-portfolio tyyppistä One-File ratkaisua. E-portfolioon käytön ja läpi henkilökunnan ulottuvan toimintatavan ymmärtämisen ”oppiminen” vaatii mielestäni ehdottomasti tämän tyyppisen työskentelyjakson, jossa tehdään oikeaa arjen työtä, oikeiden ihmisten parissa. Tämän toimintatavan ymmärtäminen ja oppiminen antaa täysin uudenlaisen näkökulman meillä tällä hetkellä pilotoinnissa olevaan Kyvyt.fi e-portfolioon.

Vieraillessani työssäoppimispaikoilla, joista osa sijaitsi maatilaympäristössä, sain erinomaisen tilaisuuden tutustua siellä käytössä olevaan teknologiaan. Englannissa käytössä olevat menetelmät ja laitteet poikkeavat osittain meillä käytettävistä, joten käytännön tason vertailutyön tekeminen oli ammatillisen kasvun kannalta hieno tilaisuus. Työskentelytapojen osalta paikallinen tapa opetuksen laadun varmistamiseen tuntui alussa hieman vieraalta.

Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että asessorit, jotka kiersivät työpaikoilla arvioivat toisiaan ja heillä omat roolinsa laadunvarmistuksessa. Nämä laaduntarkkailijan roolit vaihtelivat tilanteen mukaan, mutta joka tapauksessa itse koin tämän prosessin alkuvaiheessa jollain tapaa oudoksi. Päästyäni syvemmälle tähän heidän tapaansa toimia koin mielipiteeni muuttuvan ja työtoverin työn tekemisen arvioiminen tuntui jopa luonnolliselta. Toki on niin, että meilläkin tätä arvioimisprosessia tapahtuu, mutta hieman erilaisella tavalla.